

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 26-07-34636 בן יצחק נ' וייזר

28.9.2026

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

גונון בן יצחק

המבקש/המערער

נגד

חנה וייזר

המשיבה

בא-כוח המבקש/המערער: עו"ד רוני קשלס
המשיבה – בעצמה

פסק דין

1 בקשת רשות ערעור על פסק-דינו של בית המשפט לתביעות קטנות בירושלים (כבוד הרשם הבכיר
2 דוד ארמון) בת"ק 37160-12-25 מיום 14.6.2026. בפסק הדין התקבלה בחלקה המזערי (כמעט
3 אפסי) תביעת לשון הרע שהגיש המבקש נגד המשיבה בקשר ליותר משלושים פרסומים. חרף, ראה
4 בית המשפט להעמיד את הפיצוי על סכום זעום בסך 900 ₪ בלבד.

5
6 בקשת רשות הערעור הוגשה ביום 12.7.2026. ביום 20.7.2026 הוגשה בקשת המבקש לצירוף ראיות,
7 שעניינן פרסומים נוספים שהמשיבה פרסמה לאחר מתן פסק-דינו של בית המשפט לתביעות קטנות.
8 תשובת המשיבה לבקשת רשות הערעור ולבקשה לצירוף ראיות, הוגשה ביום 17.9.2026.

9

רקע ותמצית העובדות הדרושות

10

11
12 2. המבקש הוא עורך-דין אשר הציג את עצמו בבקשה כאיש ציבור הפעיל במרחב הציבורי
13 וברשת החברתית X (להלן – רשת X). המשיבה הציגה את עצמה כאשת מדיה חברתית, המנהלת
14 חשבון ברשת X. על-פי טענת המבקש, המשיבה מנהלת חשבונות מדיה חברתית גם עבור אחרים.

15

16 3. בכתב התביעה, אשר הועמד על סך 38,900 ₪, נתבעה המשיבה לפצות את המבקש בהתאם
17 להוראות חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן – חוק איסור לשון הרע או החוק), בשל יותר
18 משלושים פרסומים שפורסמו החל מיום 8.9.2024, שבהם על-פי הנטען, הוציאה עליו לשון הרע
19 (להלן גם – הפרסומים). רוב הפרסומים הם מחודש ספטמבר 2024, שניים מחודש אוקטובר 2024,
20 שניים מחודש ינואר 2025 ושניים מחודש פברואר 2025. כל הפרסומים פורסמו ברשת X (פרסומים
21 ברשת X יכוננו להלן, כמקובל, גם – "ציוצים"), ובהם כתבה המשיבה כי המבקש הוא "סוטה",
22 "סוטה מין אובססיבי" ועוד כינויים מעין אלו. בחלקם נכתבו גם תיאורים עובדתיים, שלפיהם
23 המבקש עושה מעשים פסולים דוגמת הצצה אל חדרי שירותים, מבצע מעקבים לא חוקיים אחר

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 26-07-34636 בן יצחק נ' וייזר

1 אנשי ציבור, מפעיל מצלמות נסתרות, מבצע ניסיונות סחיטה לאנשי ציבור, "מוציא מהארון"
2 להט"בים ועושה עוד כיוצא באלה פעולות.

3
4 בנוסף לכך, ביום 11.9.2024 יצרה המשיבה תג הקבצה ייעודי (האשטג) "#גונן_הסוטה" (להלן גם
5 – **ההשטאג**), תוך קריאה לגולשים ברשת X להשתמש בו שימוש חוזר. תכלית ההאשטג היא כידוע,
6 יצירת אמצעי להגברת החשיפה של הציוצים של המשיבה וכל ציוץ אחר שאליו צורף (על השימוש
7 באמצעי זה, ראו למשל, עע"מ 7659/22 **רובינשטיין נ' קוניק, ראש עיריית גבעתיים** (21.12.2023),
8 כבוד השופטת ע' ברון, פסקה 5).

9
10 4. בכתב ההגנה לא חלקה המשיבה על עצם הפרסומים שבעניינם הוגשה התביעה, אך טענה
11 כי מדובר בתביעת השתקה וכי למבקש לא נגרם כל נזק. עוד נטען, כי למשיבה עומדת הגנת אמת
12 בפרסום וכן כי עומדת לה הגנת תום לב, מאחר שהפרסומים הם בגדר הבעת דעה ובקורת ציבורית
13 לגיטימית, ללא כוונה לפגוע אלא להביא להפסקת התנהגות פסולה מצד המבקש. עוד טענה
14 המשיבה, כי הפרסומים היו בתגובה לציוצים של המבקש, אשר על-פי טענתה, כללו רמיזות בדבר
15 חיי המין של אנשי ציבור, פוליטיקאים ואחרים.

16
17 המשיבה הוסיפה, כי המבקש מנוע מלטעון כי יש בפרסומים משום לשון הרע, מאחר שהוא עצמו
18 הפיץ מחדש את חלקם וביום 10.9.2024 אף צייץ בחשבון שלו ברשת X פניה בעניין ציוצי המשיבה,
19 שתוכנו: "**היי חברה יש פה מישהי שאוספת מידע על איזה סוטה מהשב"כ. בחיית תעזרו לה**".

20
21 5. טענה נוספת של המשיבה, בכתב ההגנה ואף בתשובתה לבקשת רשות הערעור, היא כי
22 בשונה מהמבקש שהוא עורך-דין, היא אדם פרטי ולטענתה, בבחירת המבקש להגשת תביעתו אל
23 בית המשפט לתביעות קטנות, נשללה ממנה הזכות לייצוג משפטי.

24
25 לעניין זה נבקש להעיר שתי הערות. **האחת**, כפי שאף נקבע בפסק-דינו של בית המשפט קמא (פסקה
26 2), המשיבה יכולה הייתה לבקש ייצוג משפטי, אך היא לא עשתה כן. **השנייה**, מקריאת כתבי
27 הטענות מטעם המשיבה עולה כי לכאורה, הם נכתבו בידי "**יודע דת ודין**" (עורך-דין או משפטן),
28 הבקיא בדיני לשון הרע, בסדרי הדין ובהלכות שעניינן הנושאים העולים, במישרין ואף בעקיפין,
29 בהליך הנדון. אמנם אין כל פסול בהסתייעות כזו והדבר אמנם מקובל ושכיח, אך העלאת הטענה
30 בדבר פערי הכוחות תמוהה מעט. מכל מקום, בשלב הערעור אין מגבלת ייצוג באמצעות עורך-דין,
31 גם באופן רשמי וגלוי, כך שלא ברורה הטענה בדבר פערי כוחות בהליך הנוכחי.

פסק-דינו של בית המשפט לתביעות קטנות

32
33
34
35 6. בפסק דינו של בית המשפט קמא אין כל פירוט של הפרסומים, למעט אזכור חלקי ביותר
36 וקטוע של פרסומים בודדים בלבד מתוך יותר משלושים הפרסומים שבעניינם הוגשה התביעה. אף

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 26-07-34636 בן יצחק נ' ויזר

1 אין דיון בכל אחד מהפרסומים, כנדרש. עם זאת נקבע כי הפרסומים הם בגדר לשון הרע, כי התביעה
2 נגד המשיבה אינה תביעת השתקה, וכי לא עומדת לה הגנת אמת בפרסום (על-פי סעיף 14 בחוק).

3
4 בית המשפט קמא דחה את טענת ההגנה שהעלתה המשיבה כי הפרסומים היו בתום לב, בהיותם
5 בגדר פרסום הנובע מחובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשיית הפרסום בשל טיב קשריה עם אלו
6 שבעניינם היו הפרסומים (סעיף 15(2) בחוק). כמו כן נדחתה טענתה כי דובר בפרסום לשם הגנה על
7 עניין כשר שלה או של מי שכלפיו הופנה הפרסום (סעיף 15(3) בחוק).

8
9 לעומת זאת, תוך מתן הנמקה קצרה ביותר ובלי להידרש אל כל אחד מהפרסומים ואל תוכנו, נקבע
10 כי למשיבה עומדת הגנת הבעת דעה על התנהגות המבקש בתפקידו הציבורי או בקשר לעניין ציבורי,
11 על אופיו, מעשיו או דעותיו (סעיף 15(4) בחוק). כן נאמר, כי הגנה אפשרית נוספת עשויה הייתה
12 להיות כי מדובר בפרסום שעניינו בקורת על "יצירה ספרותית", תוך הבעת דעה על הנפגע, אופיו
13 וכדומה (סעיף 15(6) בחוק), אך נקבע כי בנסיבות הנדונות לא נדרשת בחינת תחולתה של הגנה זו.

14
15 עוד נקבע כי הפרסומים לא חרגו מהנדרש. זאת למעט ההאשטג, שלגביו נקבע כי דובר בצמד מילים
16 המערבב עובדה ודעה ולפיכך נקבע כי לגביו לא קמה למשיבה הגנת תום הלב.

17
18 7. לנוכח האמור, נפסק למבקש פיצוי אשר הועמד על סך 900 ₪. קביעת פיצוי כה זעום נומקה
19 ב"אופי הפרסום הלא מוגן, שאיגד פרסומים מוגנים"; מאחר שדובר ב"לשון הרע שפורסמה
20 כהבעת דעה על התנהגות התובע [המבקש] בפרסומיו המתועבים" (ללא כל פירוט במה מדובר);
21 בהתחשב "בהיקף הפגיעה, אם בכלל, במעמדו של התובע [המבקש] ובשמו הטוב"; "בשים לב
22 לנושא בו בחר... לעסוק" (בלי לפרט מהו אותו נושא); הציוץ של המבקש מיום 10.9.2024, שהוזכר
23 לעיל, שפורסם כתגובה לאחד הפרסומים (כאמור, אחד מתוך יותר משלושים); קביעת בית המשפט
24 קמא כי "הגם שהפרסום הלא מוגן הוא רחב, חומרתו אינו גבוהה" (כך במקור); נקבע כי לא הוכחה
25 כוונת המשיבה לפגוע במבקש, אלא על-פי טענתה, כוונתה הייתה הפסקת ציוצי המבקש.

דיון והכרעה

26
27
28
29 8. עיינתי בתיק בית המשפט קמא, לרבות בכתבי הטענות מטעם הצדדים ובנספחים, בפסק-
30 דינו של בית המשפט קמא, בבקשת רשות הערעור, בתגובת המשיבה ובנספחיה. בכלל זה, קראתי
31 את כל הציוצים של המבקש, שעל-פי טענת המשיבה, הפרסומים היו בתגובה אליהם וכמובן, את
32 כל הפרסומים של המשיבה שבעניינם הוגשה תביעת המבקש.

33
34 לאחר עיון זה נמצא כי יש לדון בבקשת רשות הערעור כאילו ניתנה רשות ערעור והוגש ערעור לפי
35 הרשות שניתנה וכן נמצא כי ניתן לדון בערעור על יסוד החומר הכתוב (על-פי תקנה 149(2)(ב) ותקנה
36 138(א)(5) בתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018). עוד נמצא כי יש לקבל את הערעור במובן זה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 26-07-34636 בן יצחק נ' וייזר

1 שיש לבטל את פסק-דינו של בית המשפט קמא, לרבות את כל קביעותיו ולהשיב את העניין לדיון
2 מחדש כתביעה בסדר דין בדיון מהיר או בסדר דין רגיל, כפי שיובהר להלן.
3

4 9. תביעת המבקש הוגשה בעניין שלושים ואחד פרסומים של המשיבה ברשת X שראשיתם
5 ביום 8.9.2024. רובם ממועד זה וחלקם ממועדים מאוחרים יותר, מחודש ספטמבר 2024 ועד חודש
6 פברואר 2025. כפי שכבר נאמר, ביום 11.9.2024 יצרה המשיבה את ההאשטג "#גונן_הסוטה", אשר
7 נכלל בכל אותם פרסומים שבעניינם הוגשה התביעה, אשר פורסמו לאחר מועד זה.
8

9 כל הפרסומים שבעניינם הוגשה התביעה פורטו בכתב התביעה, לרבות בנספח מסודר ומפורט.
10

11 10. אף המשיבה צירפה אל כתב ההגנה המקורי ריכוז של ציורים של המבקש ברשת X,
12 שעליהם ביקשה לבסס חלק מטענות הגנה שהעלתה. אותם פרסומים לא מופיעים בסדר כרונולוגי,
13 רובם המכריע קדם לפרסומים שבעניינם הוגשה התביעה, חלק ניכר מהם פורסם שנים רבות קודם
14 לפרסומים, אחרים פורסמו חודשים קודם לכן ובכל מקרה, לגבי רובם לא ברור הקשר הישיר, אם
15 בכלל, אל הפרסומים שבעניינם הוגשה התביעה.
16

17 כאמור, הפרסומים שבעניינם הוגשה התביעה פורסמו החל מיום 8.9.2024 ולכל המאוחר בחודש
18 פברואר 2025. לעומת זאת, ברשימת הציורים שצירפה המשיבה נכללים רק ציורים בודדים של
19 המבקש שאותם ניתן לכאורה לקשור אל הפרסומים של המשיבה שבעניינם הוגשה התביעה. כל
20 שאר הציורים שאליהם הפנתה המשיבה נעשו שנים רבות או חודשים רבים קודם לכן, בלי להצביע
21 על הקשר בינם לבין הפרסומים. כך, רשימתה כוללת ציורים של המבקש מחודש דצמבר 2015
22 (כתשע שנים קודם לכן); מחודש נובמבר 2016 (כשמונה שנים קודם לכן); מחודש מרץ 2019 (כחמש
23 שנים וחצי קודם לכן); מחודשים אפריל ויוני 2021 (כשלוש שנים וחצי קודם לכן); מחודש נובמבר
24 2021 (כשלוש שנים קודם לכן); מחודשים פברואר, מרץ ואפריל 2023 (כשנה וחצי קודם לכן);
25 מחודשים יולי ואוגוסט 2023 (יותר משנה קודם לכן); מחודשים אפריל ומאי 2024 (יותר מארבעה
26 חודשים קודם לכן); מחודש יולי 2024 (כחודשיים קודם לכן).
27

28 על פי הנטען, אותם ציורים של המבקש שאליהם הפנתה המשיבה נכללו בעשרים ושבעה עמודי
29 נספחים הכוללים צילומי ציורים לא מסודרים, לא מסומנים ובהיעדר הפניה ברורה בכתב ההגנה.
30

31 בדומה, אל תשובת המשיבה לבקשת רשות הערעור צורפו מסמכים רבים **שלא כדין**, אשר לא נמצאו
32 בתיק בית המשפט קמא (מכל מקום, לא נטען אחרת בתשובה. אף לא ברור אם ישנה התאמה מלאה
33 בין עותק התשובה שהוגש באמצעות 'נט המשפט' לעותק הנייר שהוגש). בהם המסמכים הבאים:
34 מסמך שכותרתו **"תיעוד פרסומי המבקש"**, צילום מוקטן ולא קריא של ציורים ברשת X; מסמך

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 26-07-34636 בן יצחק נ' ויזר

שכותרתו "פרסומיו של עו"ד גונן בן יצחק ותגובות המשיבה כפי שפורסמו בשרשור"; עשרים ושבעה עמודי צילומי ציורים לא מסומנים, אשר לא ידוע אם מדובר באלו שצורפו אל כתב ההגנה.

11. כאמור, בית המשפט קמא לא פירט את הפרסומים שבעניינם הוגשה התביעה ואף לא דן בכל אחד מהם. לאחר שקבע כי הפרסומים עולים כדי לשון הרע, נמנע מלבחון אם לגבי כל אחד ואחד מהם אמנם עומדת למשיבה הגנת הבעת דעה, כפי שקבע. עוד עולה, כי ניתן משקל לציוריו של המבקש שאליהם הפנתה המשיבה, בלי להצביע על הקשר ביניהם ובהתעלם מפערי הזמנים.

מהאמור בפסק הדין עולה, כי משני נימוקים פטר עצמו בית המשפט קמא מהצורך לעסוק בכל הפרסומים. **האחד**, אמירתו כי "**קיים ספק**" אם על תביעות לשון הרע להתברר כתביעות קטנות (שם, פסקה 2). **השני**, כי על-פי הוראת תקנה 15(ב) בתקנות שיפוט בתביעות קטנות, תשל"ז-1976 (להלן – **תקנות תביעות קטנות**), ניתן להסתפק בהנמקה תמציתית (שם).

ובכן, כלל לא מוכר הספק המוזכר בעניין בירור תביעות לשון הרע בבית משפט לתביעות קטנות. ככל תביעה כספית אחרת, יש תביעות לשון הרע אשר בהחלט מתאימות להתברר כתביעות קטנות ואף ראוי שכך תוגשנה. לעומת זאת, ישנן תביעות לשון הרע שאמנם אינן מתאימות לערכאה זו. אם בית המשפט לתביעות קטנות סבור שתביעה קטנה, בעניין לשון הרע כמו בכל עניין אחר, אינה מתאימה להתברר לפניו, כי אז יש לו שיקול דעת מלא להעברתה אל בית משפט השלום (סעיף 60(ב) בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984). אם לא ראה לנכון להורות כן, הוא אמנם יכול להסתפק בהנמקה תמציתית (על-פי תקנה 15(ב) בתקנות תביעות קטנות), אך תמציתיות אין משמעה התעלמות מעובדות התביעה. אף אין משמעה כי ניתן להכריע בתביעת לשון הרע בלי לבחון כל אחד ואחד מבין הפרסומים שבעניינם התביעה הוגשה.

12. מכל מקום וכאמור, בית המשפט קמא לא בחן את כל אחד מהפרסומים, לא בחן אם אמנם מדובר בהבעת דעת לפי המבחנים שנקבעו לכך בפסיקה (רע"א 817/23 **עמותת חוזה חדש נ' זוהר** (30.5.2023), כבוד השופט (כתוארו אז) נ' סולברג, פסקאות 18-21 (להלן – **עניין חוזה חדש**)), ואף לא בחן אם הגנה זו אמנם חלה על כל אחד מהפרסומים. לא ברור כיצד ניתן לקבוע קביעה גורפת כי למשיבה עומדת הגנת תום לב ב"**הבעת דעה**... **בקשר לעניין ציבורי**" (סעיף 15(4) בחוק), לגבי יותר משלושים פרסומים שונים, בלי שנערכה בחינה של כל אחד מהם.

כל זאת בעוד שקביעה גורפת כאמור, לכאורה אינה מתיישבת עם דחיית הגנת אמת הפרסום. כידוע, אם המפרסם מבקש ליהנות מהגנת תום הלב בהבעת דעה, כי אז עליו להקפיד על כך שיהיה ברור כי מדובר בהבעת דעה. אם הפרסום שלגביו נטען כי הוא בגדר הבעת דעה נסמך על עובדות, כי אז על אותן עובדות להיות עובדות אמת (ראו למשל, רע"א 10520/03 **בן גביר נ' דנקר** (12.11.2006), כבוד השופטת ע' ארבל פסקה 13). מאחר שחלק לא מבוטל מהפרסומים של המשיבה כולל גם

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 26-07-34636 בן יצחק נ' וייזר

עובדות ומאחר שנקבע שהיא לא הוכיחה את נכונותן, הרי שלכאורה, לכל הפחות לגבי אותן עובדות לא יכולה לעמוד הגנת תום לב בהבעת דעה.

מעבר לקשיים הרבים העולים מהנמקת בית המשפט קמא, אשר הסתפק בבחינת הדברים באופן גורף וכוללני ולא באופן פרטני לגבי כל אחד ואחד מבין הפרסומים – כפי שהיה עליו לעשות – אף לא נמצאה בפסק הדין בחינה של ממש, אם בכלל, בכל הנוגע לשאלת חזקת תום הלב (סעיף 16(א) בחוק) או חזקת חוסר תום לב (סעיף 16(ב) בחוק).

13. קושי נוסף עולה מכך שחרף מסקנת בית המשפט קמא (לכל הפחות לגבי ההשטאג), נקבע פיצוי זעום וזניח, אשר נראה לכאורה, כי אינו עומד בכללים שנקבעו בפסיקה לעניין אופן קביעת פיצויים בשל לשון הרע ולעניין קביעת סכום הפיצוי (ראו לעניין זה, רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, נה(5) 510 (2001), כבוד הנשיא א' ברק, פסקאות 20-12).

עם הקשיים העולים מקביעת סכום הפיצוי הזעום ניתן למנות גם את קביעתו הערכית של בית המשפט קמא בעניין אופן התבטאויותיו הנטענות של המבקש בציציו. לכך שני קשיים. **האחד**, העובדה שפסק הדין אינו מבסס קשר ישיר בין אותם ציוצים של המבקש (כאמור, רובם היו תקופה ממושכת קודם לפרסומים הנדונים) לבין הפרסומים הנדונים. **השני** נעוץ בכך שכידוע וכפי שנקבע פעמים רבות, בית המשפט אינו מתערב בסגנון הפרסום, אינו כופה את סגנונו או את טעמו ואמנם אף לשון בוטה, חריפה וקיצונית עשויה ליהנות מהגנת תום הלב (ראו למשל: ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ, פ"ד נח(3) 558 (2004), כבוד השופט א' ריבלין, פסקה 4; ע"א 9462/04 מורדוב נ' ידיעות אחרונות בע"מ, פ"ד ס(4) (2005), כבוד השופט א' ריבלין, פסקה 17; ע"פ 8735/96 ביטון נ' קופ, פ"ד נב(1) 19 (1998), כבוד השופטת (כתוארה אז) ד' ביניש, פסקה 10; רע"א 817/23 עמותת חוזה חדש נ' זוהר (30.5.2023), כבוד השופט (כתוארו אז) נ' סולברג, פסקה 24). כך לגבי הפרסום שבעניינו הוגשה תביעת לשון הרע ועל אחת כמה וכמה שכך לגבי ציוציו הנטענים של המבקש, שהתביעה לא הוגשה בעניינם.

14. לאחר בחינה יסודית של הדברים ולאחר קריאת כל הפרסומים שאליהם הפנו שני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי בפועל, תביעת המבקש לא נבחנה ולא נדונה כנדרש. בנסיבות אלו, אין זה נכון או ראוי שהתביעה וכל אחד מהפרסומים שבעניינם הוגשה ייבחנו לראשונה בשלב הערעור.

לפיכך נמצא כי יש לבטל את פסק-דינו של בית המשפט קמא ואת כל קביעותיו ולהשיב את התביעה לדיון מחדש. בשל מספר הפרסומים שבעניינם הוגשה התביעה, נראה כי התביעה אמנם אינה מתאימה להתברר כתביעה קטנה. לפיכך העניין יוחזר לשם דיון מחדש לפני שופט בית משפט השלום בירושלים, אשר ידון בתביעה בדיון מהיר או בסדר דין רגיל, לפי שיקול דעתו.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 26-07-34636 בן יצחק נ' וייזר

למען הסדר הטוב אוסיף, כי חרף הערותיי בעניין הקשיים הממשיים העולים מפסק-דינו של בית המשפט קמא, אני רואה לנכון להבהיר כי איני נוקטת כל עמדה בעניין תביעת המבקש לגופה, בעניין הפרסומים שבעניינם הוגשה, בעניין תוצאתה הראויה, בעניין הפרסומים של המבקש שאליהם הפנתה המשיבה בטענותיה או בעניין טענה כלשהי מטענותיו של מי מהם.

15. בהתאם לכל האמור, נקבע כלהלן:

א. הערעור מתקבל במובן זה שפסק-דינו הנדון של בית המשפט לתביעות קטנות, לרבות כל קביעותיו, מבוטל. העניין יוחזר אל בית משפט השלום לדיון מחדש כתביעה בדיון מהיר או בסדר דין רגיל, אשר תידון לפני שופט.

ב. התביעה תתברר על יסוד כתבי הטענות הקיימים בתיק (כתב התביעה וכתב ההגנה המתוקן), וללא כל שינוי. אם מי מהצדדים יבקש לתקן את כתב הטענות מטעמו, יהיה עליו להגיש בקשה מתאימה אשר תידון על-פי הדין בעניין תיקון כתב טענות.

ג. לא ראיתי לנכון להידרש אל הבקשה להוספת ראיות, אולם המבקש רשאי להגישה אל בית משפט השלום והיא תידון לפני המותב שידון בתביעה.

ד. בשל העובדה שעל התביעה להתברר מחדש, אין צו להוצאות. העירבון יוחזר אל המבקש באמצעות בא-כוחו.

ניתן היום, י"ז בתשרי תשפ"ז, 28 בספטמבר 2026, בהיעדר הצדדים.

תמר בר-אשור, שופטת

